

Pujs in pol!

O prašičku, ki spozna
v vsakem kaj enkratnega!

pogumen

nadarjen

samozavesten

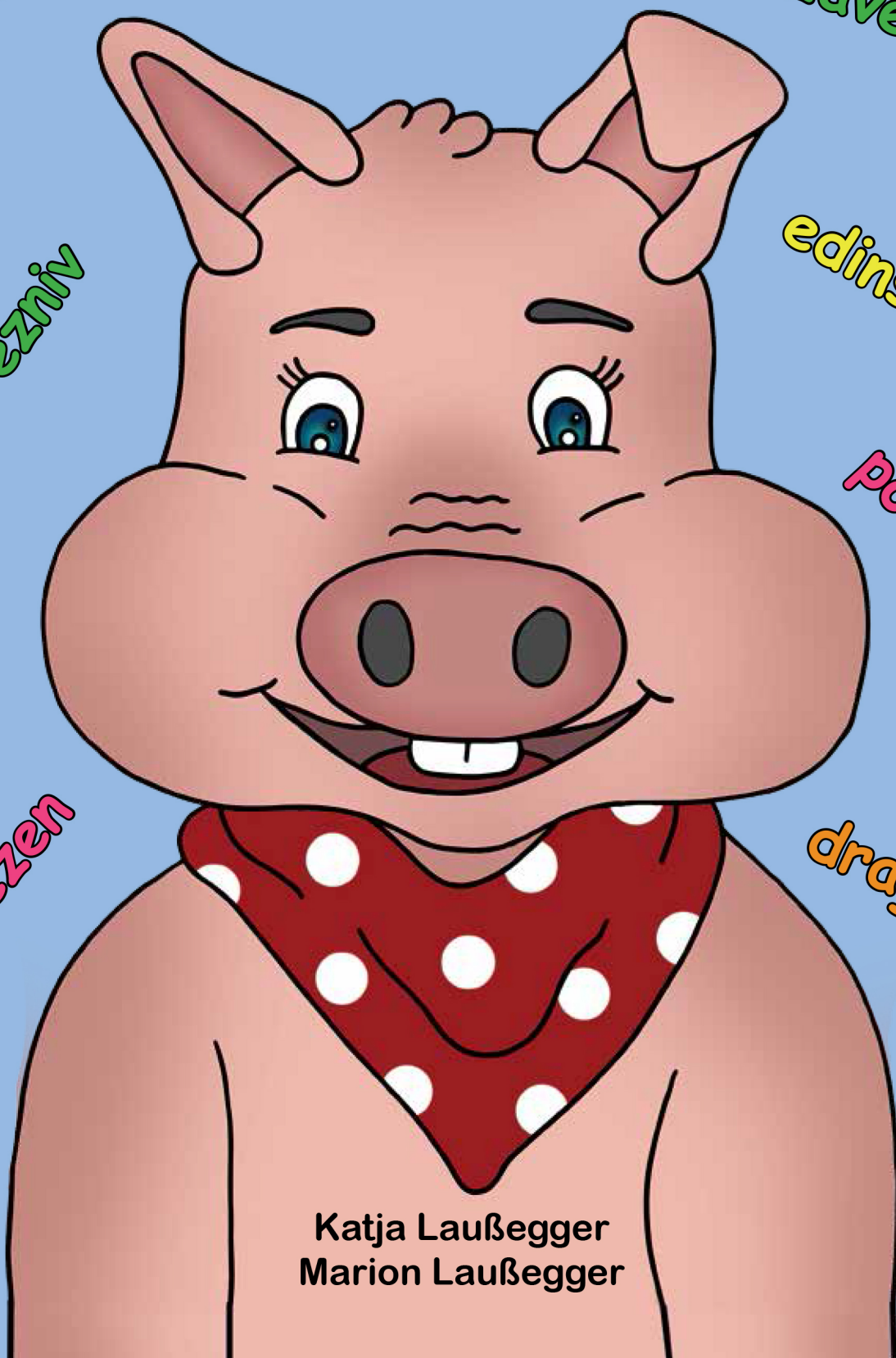
ljubezniv

edinstven

ponosen

hvaležen

dragocen

Katja Laußegger
Marion Laußegger

Mohorjeva
Celovec

Naslov izvirnika:
Katja Laußegger, Saustark!

© 2024, Mohorjeva založba / Hermagoras Verlag, Klagenfurt/Celovec – Ljubljana/Laibach – Wien/Dunaj

Posvetilo:

Tole knjižico posveča
avtorica res prav TEBI:
da na svetu si, je sreča,
saj brez tebe tak bil ne bi!

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.112.2(436)-93-1

087.5

LAUSSEGGER, Katja

Pujs in pol! : o prašičku, ki spozna v vsakem kaj enkratnega! / Katja Laußegger ; ilustracije narisala Marion Laußegger ob sodelovanju Katje Laußegger ; prevod besedila iz nemščine Boštjan Dvořák. - 1. izd. - Celovec : Mohorjeva družba, 2024

ISBN 978-3-7086-1352-9

COBISS.SI-ID 203100163

Katja Laußegger, Pujs in pol!
O prašičku, ki spozna v vsakem kaj enkratnega!
Ilustracije: Marion Laußegger ob sodelovanju Katje Laußegger
Prevod besedila iz nemščine: Boštjan Dvořák
Jezikovni pregled: Tine Logar
Prelom in oblikovanje: Katja Laußegger

Uredil: Hanzi Filipič

© 2024 Mohorjeva založba, Celovec – Ljubljana – Dunaj

Izdala, založila in tiskala Mohorjeva družba v Celovcu, 2024.

Za družbo: Franz Kelih in Karl Hren

1. izdaja 2024

Naklada: 500 izvodov

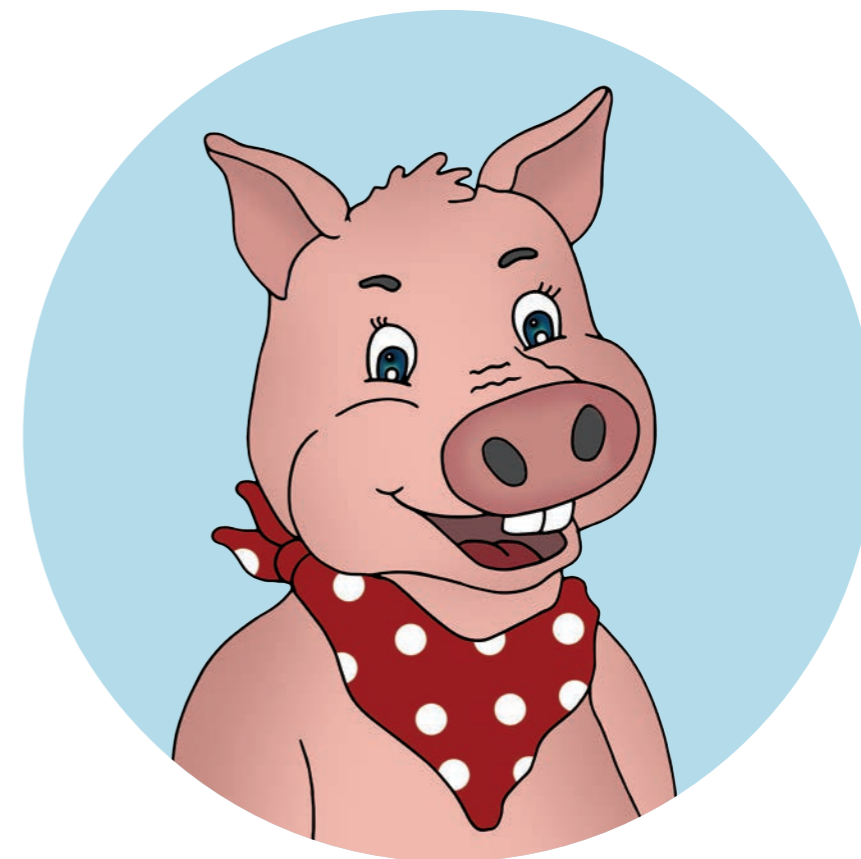
Cena: 26,90 €

ISBN 978-3-7086-1352-9

Katja Laußegger

Pujs in pol!

**O prašičku, ki spozna
v vsakem kaj enkratnega!**

**Ilustracije je narisala Marion Laußegger
ob sodelovanju Katje Laußegger.
Prevod besedila iz nemščine: Boštjan Dvořák**

Srečko vzklikne „Oj!“ vzneseno,
„kmeta rad imam, in ženo!
Pa še vsaka mi je reč,
ki jo tu počneta, vseč,
zlasti traktor njun – želim,
da bi kdaj se peljal z njim.“

Pa se že zasmeye Mica, nagajiva mu kozlica:

„Haha! Srečko, svinja mala, je to kakšna nova šala?
Res bi, čudo nad čudesi, vsem vaščanom se smejalo:
traktor s štirimi kolesi, za volanom prase malo!“

„Konec me bo od smejanja! To je vendar nemogoče,“
zareži se ovčka Janja, ki se norčevati hoče.

„Saj se ti režijo kure! Ni za v traktor mala svinja,“
že doda piščanček Jure, ki se z ovčko Janjo strinja.
Mucek Muri še bolj vnet je: „Pujs pač v svinjak svoj mora!
Traktor vozijo le kmetje, ni za svinje v njem prostora.“

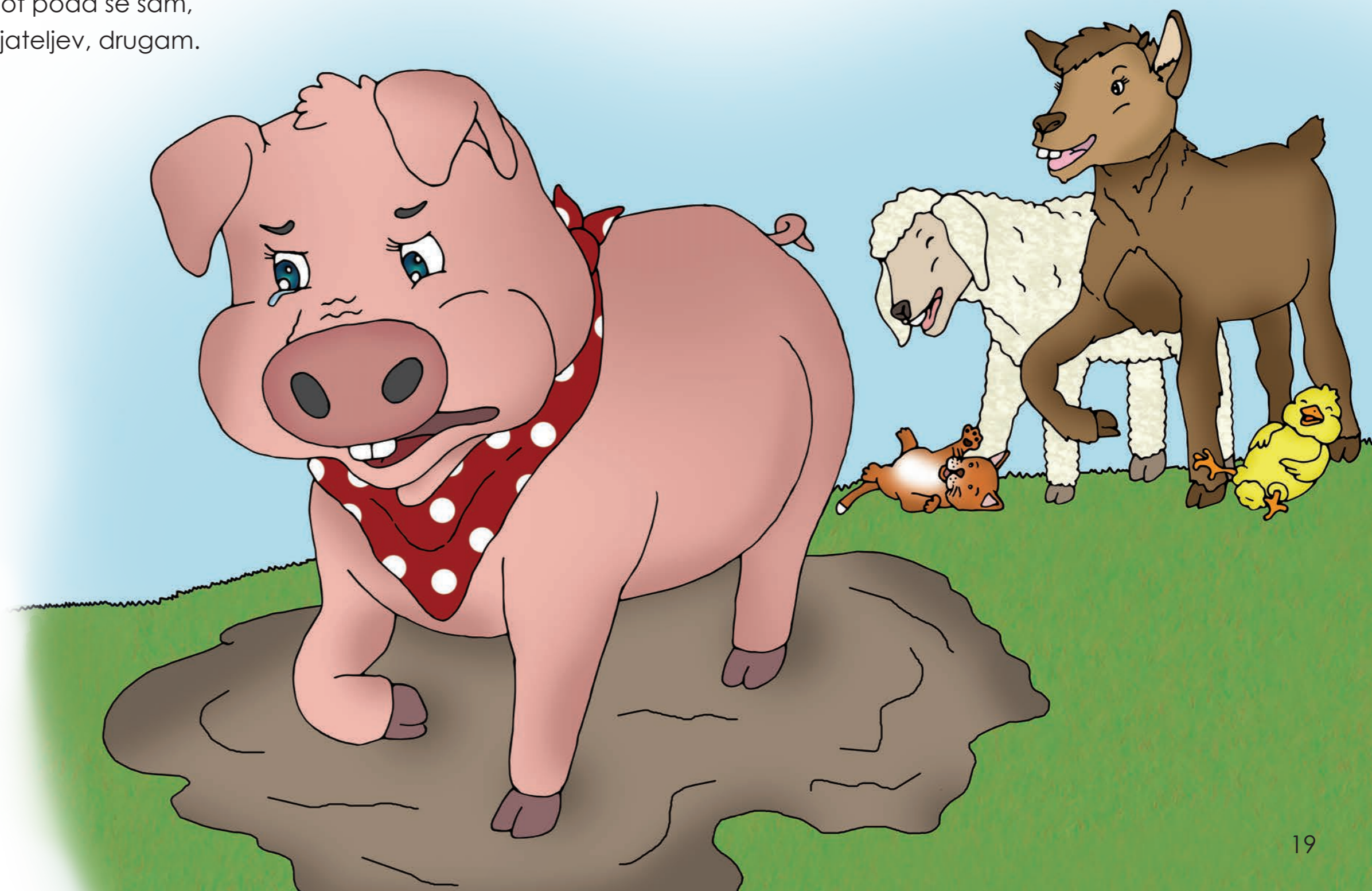
Srečko kruli poklapano: „Res ste grdi vsi do mene!
A je tudi pujsom dano, da kak cilj naprej jih žene.
Kmalu naredim, kot kmeta, kaj velikega za svet,
kot junaku se obeta mi, da v slavo bom odet!
In potem bom vsako malo in veliko jaz žival
na kmetiji za zahvalo, kot ji paše, negoval!“

„Srečko, pujs, mar slišim prav,
rad bi superstar postal?!“
Mirjam volna se od smeha
sploh več stresati ne neha.

„Kaj kvasaš neumnosti?“ zdaj še Ben vmes zakliče,
„Biti pujs posebnost ni, ni junaštva za prašiče!“
Ko kozliček šale uganja, posmehljivo gleda pujska:
„To se meni sploh ne sanja!“ in živali druge hujska:
„Srečko to ne bo nikoli, naj naprej po blatu rije,
saj pravilo ne dovoli kralja nam iz svinjarije!“

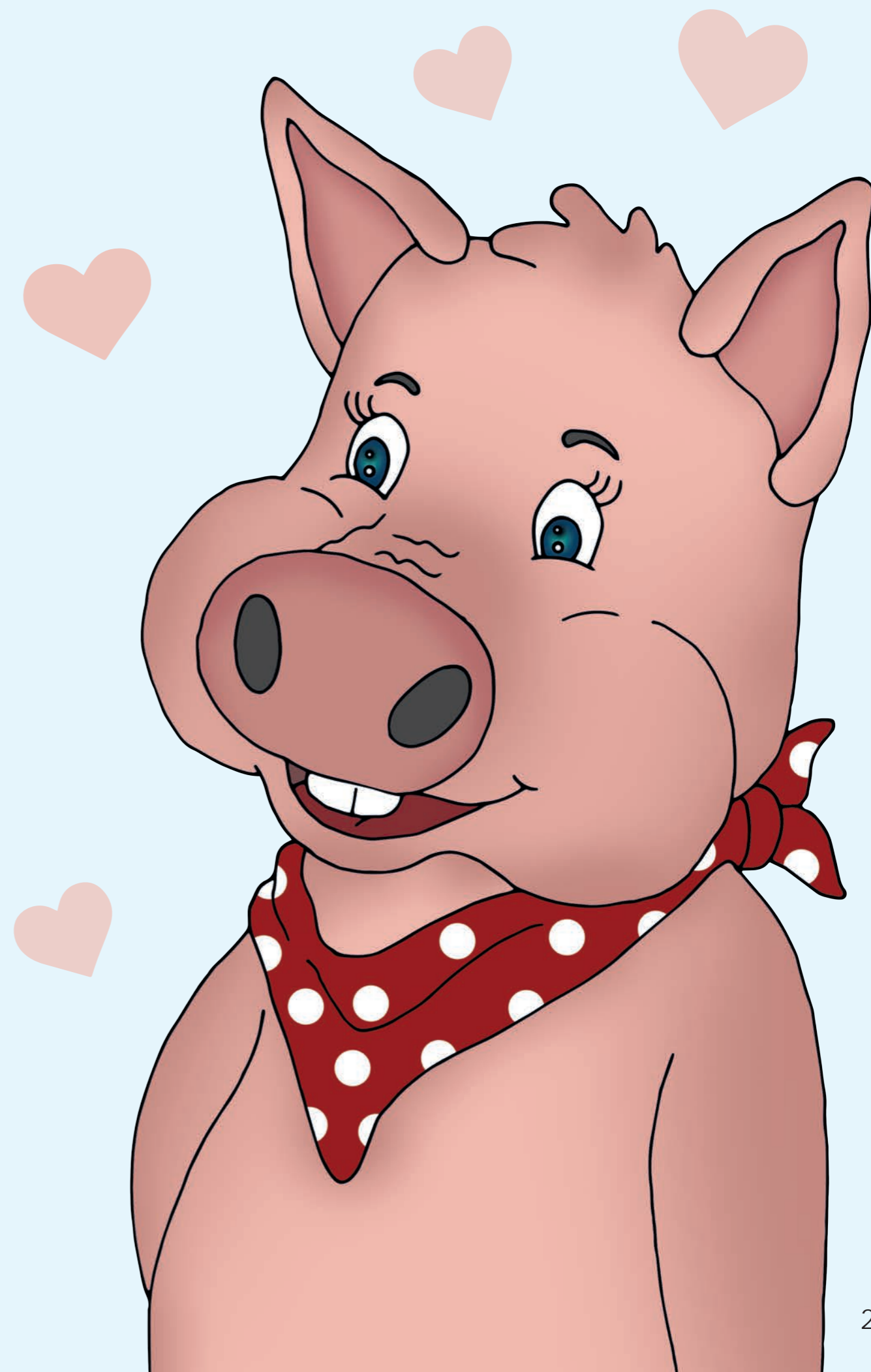

Krohotaajo se živali, da od smeha jih razganja,
nor se zdi jim pujsek mali in neumnost to, kar sanja!
Bolečina pujska tare, žalost stiska mu srce,
kot da vreden niti pare ni, se vsi mu v brk smeje.
Že razblinijo se sanje mu kot kak peščeni grad,
malo prej verjel je vanje, zdaj bi v tla se vdrl rad.
Noče več po blatu riti, nič ga več ne veseli,
ob tej družčini zabiti sploh mu jasno ni, kaj bi.
Žalosten iz blata zleze in na pot poda se sam,
ves potr in poln jeze, brez prijateljev, drugam.

Pridi, pripravi se in si vzemi čas za razmislek ...

- ♥ Kaj so največje sanje Srečka, malega pujska?
- ♥ Kaj občuduje Srečko na kmetu in kmetici, ki sta mu za zgled?
- ♥ Zakaj se prijatelji, jagenjček, piščanček, kozliček in mucek, posmehujejo Srečku?
- ♥ Se je tudi tebi že kdo kdaj posmehoval?
Če se ti je, kako si se pri tem počutil/-a?
- ♥ Kaj meniš: Se bodo Srečkove sanje nekoč vendarle uresničile?

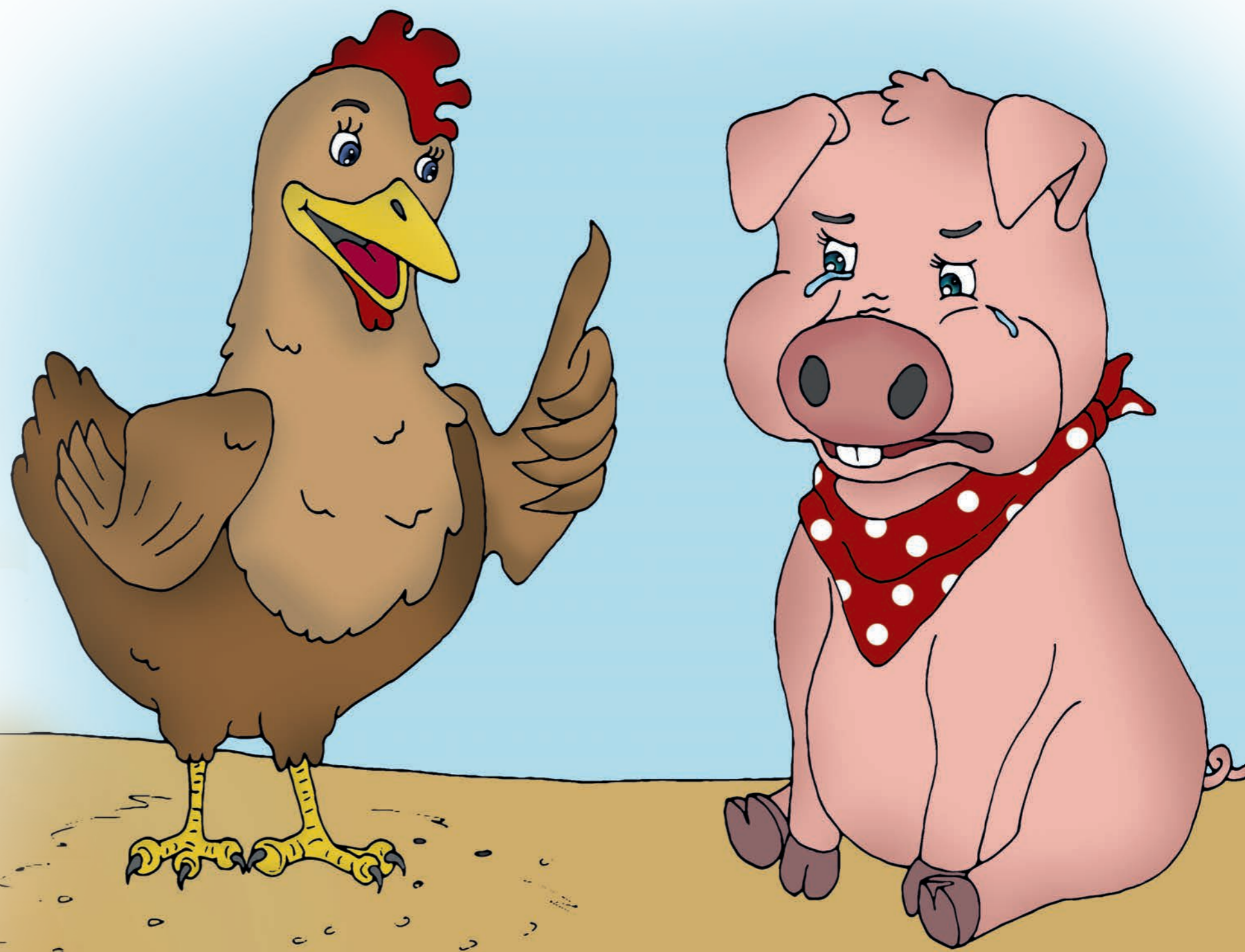
Gudrun, kokoška, kot prva soseda,
zoblje koruzo, ko pujska zagleda:
„Srečko, lepo, da spet spomniš se mene!
Vendar potrj si in sam – kaj te žene?“

„Družčina moja me vsa zasmehuje,
nikdar v življenju bilo mi ni huje.
Da sem le prase, mi vsi govorijo,
nič da postal ne bom s to svinjarijo.“

„Jojmene, to je pa svinjsko grdo!
Kakšni prijatelji naj bodo to?
Hitro pozabi, kar pravijo ti,
bodi posameznik, bodi, kar si!“

Srečko zakruli: „po-sam-, po-čem? Kaj?
Kaj to pomeni? Razloži mi, daj!“
Pujsek napenja ušesa otroška,
da bi prav slišal, kaj pravi kokoška:
„Fant si od fare, te dobro poznam,
dober, enkrat, v veselje vsem nam!
Vsi smo različni, drugačen je vsak,
radi se imamo, ni mar nam napak.
Vsak je enkrat in prav je tako.
Tudi ti, mali moj pujs, to je to!“

Dober, enkrat ... To dobro zveni.
Je mar resnica, kar kura uči?

Zadaj za hlevom, pred kupom gnojá
Peter petelin ga brž prepozna.

„Srečko prašiček, vesel sem obiska!
Sam in potrť si, povej, kaj te stiska?“

Srečko molči in si vzame minuto,
preden zaupa vso zgodbo mu kruto.

„Norci!“ kokošji prvak kikirika,
„to pa zares je neumnost velika!
Pameti naj ti nihče ne soli.
Bodi ponosen, da to si, kar si.
Tak si lahko, kot zamišljaš si sam,
kdor ne sprejema te, naj ga bo sram!
Saj vendar vemo, da dober si res,
malo poguma le rabiš še vmes.
Če še kdo reče ti, da si le prase,
bodi močan in postavi se zase.
Če te kdo žali, povej mu v obraz:
Zdaj pa zadosti te imam! To sem jaz!
Samozavesten, ponosen postani,
naj te ne žalijo več telebani!“

Samozavesten ... To dobro zveni.
Ali je res, kar petelin uči?

